

RADIOGRAFIJA TORAKALNIH ORGANA U JEDINICAMA INTENZIVNE NJEGE - NAJČEŠĆI HITNI NALAZI

MANDIĆ T.¹, Coce N.¹, Filipović-Grčić L.¹, Paulić I.², Prutki M.¹

¹ KBC Zagreb, Zagreb, Croatia
Zavod za dijagnostičku i intervencijsku radiologiju

² KB Merkur, Zagreb, Croatia
Zavod za kardiologiju

Objective:

Prikazati ćemo najčešće hitne nalaze na rendgenskim snimkama torakalnih organa kod pacijenata u jedinicama intenzivne njege koji se ne smiju propustiti.

Methods:

Konvencionalna rendgenska snimka torakalnih organa naširoko se koristi za oslikavanje kritično bolesnih pacijenata s kardiopulmonalnim poremećajima u jedinicama intenzivne njege (JIL). Pacijenti u jedinicama intenzivne njege pokazuju složene radiološke slike, što predstavlja izazov za radiologe i liječnike intenzivne njege, posebno kada su usredotočeni isključivo na slikovne nalaze. Prisutnost sonde za hranjenje, tubusa mehaničke ventilacije, srčane pumpe i

detektora uređaja za praćenje vitalnih znakova može prikriti druge kritične nalaze na rendgenskim snimkama torakalnih organa. Nadalje, upotreba manje optimalne prijenosne anteroposteriorne (AP) radiografije često zamjenjuje standardnu posteroanteriornu (PA) radiografiju.

Result:

Razne kardiopulmonalne patološke promjene manifestiraju se na sličan način kao smanjenje prozračnosti pluća, komplicirajući tumačenje rendgenskih snimaka torakalnih organa i u konačnici točnu dijagnozu. Uobičajeni hitni nalazi na rendgenskim snimkama torakalnih organa u jedinicama intenzivne njege uključuju pogrešno postavljene sonde, tubuse te elektrode privremenih i trajnih srčanih predvodnika, jatrogeni pneumotoraks i pneumomediastinum, znakove srčane kongestije, pleuralni i perikardijalni izljev, strana tijela, atelektazu i razne vrste upale pluća, a sve to zahtijeva brzu procjenu.

Conclusion:

Radiografija torakalnih organa i dalje je najučestaliji modalitet radiološkog snimanja kod pacijenata u jedinicama intenzivne njege zbog svoje jednostavne dostupnosti, brze izvedbe i niske cijene u usporedbi s drugim modalitetima snimanja. Sposobnost promptnog dijagnosticiranja hitnog nalaza velik je izazov koji se mora temeljito istrenirati. Krajnji cilj je spašavanje života pacijenata, što zahtijeva izvrsno znanje i veliko iskustvo.